

Vámbatár

*Amíg a belső
Vámbatár
Nem alliterál
A száj a szívvel
Nem alliterál
A szív a szájjal
Nem énekel
Az „l” az „l”-el
Addig csak drótban
Jár az áram
Amíg a belső
Vámbatár
Van*

Édesanyám

*Édesanyám fényport söpröget
Az udvaron (az Isten áldja meg)
Hogy letette testem szénaporba
Míg disznók elé hullt a korpa
S amint kellett visszavette
Kenyerét is velem ette
Hogy amíg a jószág szálal
Megbékítsen a halállal
Nem evilági énekével...*

*Édesanyám az udvaron
Fényport söpröget*

Tebetlenség

*És része még az elgázolt kutyák
A világnak a bajbullás a rák
A megnagyobbodott szívizom
Angyaltetem a grádicson
Szinusz-csomó a bordaprés
Csak eső esik mint a kés
A bőrre ami mindig olcsó
Kicsi kézben kis koporsó
És nézed és csak nézed
A híradót a létet
Ami csak a katasztrófa
Ami volt is akasztófa
Az álmot is úgy kiszúrja szeggel
Hogy metró elé ugrik a reggel
Hogy kinyitja magát a gázcsap...
Hogy nem tart meg más csak a láz csak
E harminchat fokon is égő
E mégis mindenséget érő
 *Tebetlenségi törvény...**

Méretre szabott isteni önkény